

Mati

Autor Slavko Vranjković

Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:16 - Ažurirano Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:20

MATI

Ime je to u kojem se zrcali nebo

od ljubavi, od bola, od sna dječjeg satkano,

toplo kao jutro i

riječ izgovorena nakon buđenja.

Od njega raste djetinjstvo,

bezbrižno kao

let leptira, cvjetovi proljetni

i modro nebo nad ravnicom.

Mati

Autor Slavko Vranjković

Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:16 - Ažurirano Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:20

Kad zovnem:

majko, mati, moja jedina,

odjeknu polja, sokaci, dvorišta,

oko zvonika zalepršaju golubovi,

a šuma, daleka šuma,

odgovori jekom stostrukom:

"Matiiii, majkoooo, matiiii mojaaaa."

Kažem li: boli me mati moja,

umoran sam, ljubavi žedan,

mati moja, njeno srce odgovori,

a ruke me čekaju tople ko´ zagrljaj.

I sve bude drugačije: tuga nije tužnija,

Mati

Autor Slavko Vranjković

Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:16 - Ažurirano Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:20

ni bol nije bolnija,

a mrak nije mračniji.

Bila je svjetiljka i

blagotvorna kolijevka djetinjstva.

I danas tepam

u samoći, nemiran od bola, od života

i tepat ću do zadnjeg daha: mama, mati moja!

Čuje me i kad je mrtva.

Glas mi prepoznaje između stotine drugih,

po boji mojih snova,

po mirisu mlijeka kojim me dojila.

Mati

Autor Slavko Vranjković

Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:16 - Ažurirano Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:20

Srcem me čuje!

Dok sam rastao, uz nju je raslo nebo,

zemlja tijesna k'o košulja.

U meni život, radost u meni,

budućnost velika i topla k'o oči njezine.

Ne bojim se onog što dolazi od jučer,

od sutra.

Život je rijeka, a ja sam plivač.

Ona me čeka na drugoj obali.

U meni ostalo djetinjstvo i

nježnost u koju se vraćam .

Hodam bez straha. Molitve me,

Mati

Autor Slavko Vranjković

Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:16 - Ažurirano Nedjelja, 19 Lipanj 2011 22:20

oči me njezine prate.

Slavko Vranjković - sacerdos

[dressup games](#) [fight games](#) [battle games](#)